

Husmodrar Praktisera verklig ekonomi. Praktisera sparsamhet. Konservera födan. Ni får mera bröd och bättre bröd, om ni använder PURITY FLOUR GOVERNMENT STANDARD

JANINAS HJARTA Av Marika Stjernstedt

(Portr. fr. föreg. nr.) Janina's fingrar knöto sig om varandra, hon såg ned på sina händer. Innan hon för hade hon tagit av sig Stefan's ring, det var när hon hämtade sin hatt där uppe som hon märkte den, medan hon framför spegeln stod och bråkade skot i hatten. Hon tog den bort, den föll med ett klingande ljud i kristallkällan. — Era små händer utan en enda ring — dessa ord hade stigit för henne. Kanika kommer Stefan in i rummet och får se ringen där, han tar upp den, det gör honom ont. — Janina tänkte på hans ord, jag tillkåtar det inte — också så Paul hade hört orden och tonfall!

te hon att han åter tyckte henne med mod och lust att leva. Hon kände sig åter stark inför livet, vad det kunde ge vilse hon taga, hon ville inte tveka inför morgondagen, om hon också var medveten om dess brutalitet. — Hon tryckte sig intill Paul och de möttes i en kyss som kommer hela hennes kropp att skävla. — Så talade de ej mer om att skiljas. Vagnen gungade med lätt. De loge. De talade om allt de hade sagt tidigare, Paul tog ej sina ögon från hennes ansikte. — Inte ens det minsta lilla porträtt hade jag av dig, ålskade, jag försökte rita ett självporträtt med det liknade snarast möjligt allt i världen utom dig! — Han fortsatte att tala, nu ville hon endast lyssna. — Minns du när jag satt upp i mitt rum och skulle arbeta? Du var där nere hos Olga, jag hörde era roster, så höjde jag dina steg i trappan — ofta gjorde du dig årenden ditt upp, än med blommar, än var det en bok att hämta. Du störde mig aldrig, du gick visst till och med på så och sade heller inte ett ord. Också jag tog jag lyfte ej ens på huvudet. Men inom mig tänkte jag: kanske är det ändå för min skull hon kommer, kanske vill hon se mig, bara se min rygg och nacke som är böjda över skrivbordet — och jag var lycklig åt den orimliga tanken. Vilka dagar dessa voro! — Men när du farit. Tom i hjärnan gick jag omkring och förebrådde mig att jag låtit det ske, och du det ju varit din vilja. Ett par nätter satt jag i trädgården till hölet där du bott, där var ändå en arg smitt hund, men jag mutade honom med kottstycken och vi blev vänner. Det föreföll mig till slut att han deltog i min sorg. — Där satt jag således och rövade. Jag tänkte på hela mitt liv, jag hade känt många kvinnor och även flera gånger varit förälskad. Jag erkänner att jag lämler av kvinnor och jag böjer mig gärna för makten i deras mlidhet. Jag tänkte på en kvinnlig kamrat som jag en gång ett helt års tid levde tillsammans med, jag bodde med henne, hon var mycket god emot mig och jag var henne tacksam. Det var mitt fel att vårt förhållande bröts, hon var stillsam och huslig och kanske var jag ännu alltför full av ungdomlig övre, av lust att röra mig, att byta jag ville se mig vidvande omkring och jag lämnade henne. — En annan gång var det Anja, dottern till en värdshusvärd; hon var en vacker och älskvärd flicka, hon hade två långa flåsar, som hängde ner på ryggen och små vittjelliga händer; men gång efter gång fick jag veta att hon låt kurtisera sig av andra män, ja mer än kurtisera sig. När jag så förebrådde henne det, svarade hon mig blott: det är så svårt att säga nej! — Nå, dessa och många andra tänkte jag på, men jag visste att ingen kvinna för mig betydelsefull betydelse av det du betydde. Jag visste inte vad jag ville. Jag tänkte jag har ju varit en livstark man, inte en av dem vars liv förflytt i drömmar. Jag har hållit av att handla, jag har ej känt obehag, sammet, sällan ånger, aldrig grämler. Till och med i stora svårigheter har jag behållit friskheten, jag har sagt mig: när människans givet sig fan i värld finns ingen återvändo. — Och så har jag arbetat mig vidare fram. — Nu föreföll det mig att jag var bruten, man säger ju bruten att jag fann intet annat ord. Min systers märkte min nedstämdhet och sökte trösta mig med små rörande påhitt; förköningar av mitt rum, nya blommar var dag, sällsynta bär. Hon satte till och med ihop utflykter och vidtalade unga damer att kokettera för mig! Jag misstänkte det åtminstone! — Ingenting hjälpte. Så en morgon vaknade jag till slut, jag slog mig hårt för pannan och sprang upp! — Idiot! det här duger inte längre! — Och samma förmiddag packade jag, tog avsked av Olga och hennes vänner och reste hem igen för att kasta mig mitt i i allt som jäser här, ropar och lyfter sig till befrielse. Jag glömde dig inte — hur skulle jag kunna glömma dig! När jag någon gång fördes samman med polacker, sökte jag särskilt närma mig dem och jag lyssnade till talet om deras längtan och förhoppningar. Det glädde mig att en del av dem allt mer började sluta sig samman med oss till gemensamt arbete, icke emedan det var klokt, utan emedan det på något vanligt vis föreföll mig att också närma mig till dig. — Men en gång hände det att jag blev inbjuden i en revolutionär polsk familj. De hade där en liten gosse om sex eller sju år, och då jag räckte honom handen för att hälsa, spottade han i den. Han förstod inte bättre, det var en rysk hand och han tryckte den ej. Det gick en tid, en dag fick jag ett brev från min syster, hon hade återsett dig, du hade till och med sökt upp henne. Men Olga skrev oförbehållsamt: har du gjort dig några inbillningar, så dröp dem genast! — Det gjorde ont. Inbillningar? Ja, tänkte jag med vrede, vad är väl kärlek annat än trånad till illusion, den bedrärande illusionen att en annan varelses helt skulle kunna smälta samman med ens egen, den förgångliga illusionen av evig lycka och evig trohet. — Men vad ligger väl bakom det allt? — Det var ju just gåtan. Ett fantasiens och sinnlighetens rus, sade jag mig, och jag var slut och överlägsen, en satans man, som inte låter duperas sig. — Men i nästa minut låg jag rakt över min säng och grät som en stackare. — Du käraste, viskas Janina — och de fortfor att tala och tala, glömska av allt utom stundens lycka.

\$15 PER ACRE LAND NÄRA WINNIPEG VIKTIG UNDERRÄTTELSE FÖR FARMARE Med en önskan om ökad produktion av alla slags säd- och trädgårdssäd, har provinsregeringen anhallit, att alla ägare till vitt land skola disponera detsamma till verkliga settlarna (icke spekulatorer) till så lågt pris som möjligt, och belaget här nedan har av patriotiska skäl beslutat att även med risk att förlora reducerade sina priser med 25% (från \$20 per acre till \$15 per acre) för att få sälja snabbt direkt till farmare.

The Eastern Manitoba Land Corp. PER The Standard Trusts Company 346 MAIN STREET, WINNIPEG

DÅ TÄNDERNA BESVÄRA besök Dr. DR. C. C. JEFFREY "Den noggranne tandläkaren"

Om ni lider av dyspepsia, dålig matsmältning eller förstoppning skall fisk i lake hjälpa eder. FREDA SIMONSON Concert Pianist and Teacher of Pianofter

Omtalar för dyspeptics vad de skola äta. Undvik indigestion, sur acidmaga, halsbränna, gas i magen, etc. Indigestion och faktiskt alla former av magsjukdom, såsom medicinska angrier, beru i sin fall av sig för sig det hydrochloric acid i magen. Kronisk "acid mags" är ytterst farlig och de, som lida därav, bör ge sig antingen det ena eller det andra.

Vad svenskarna läsa Romain Rolland står främst bland författarna av krigslitteratur. En amerikansk stockholmskorrespondent redogör i en korrespondens av den 8 september för huru de stora bändelserna ut i världen inverka på den litteraturälskande svenska allmänheten. Man har funnit att efterfrågan på böcker i biblioteken har ökat i stor utsträckning.

Glöm icke edra föräldrar, vänner och bekanta med den vanliga julgåvan. Nu är rätta tiden att sända den. Under nuvarande förhållanden tar det ganska lång tid för försändelser att komma fram ÄVEN I KRIGSTID Garanterar vi alla pänningförsändelser till SVERIGE, NORGE och DANMARK En garanti, som ni absolut kan lita på. Alla orders givas prompt uppmärksamhet. Högsta kurser givas. Penningförsändelser besörjas antingen per ANVISNING eller TELEGRAF Omkostnaderna vid anvisningar äro som följer:

BROOKS & SUTHERLAND Barristers, Solicitors, Notaries etc. SVENSKA TALARS Phone Main 6255. 708 STERLING BANK BUILDING, WINNIPEG.